

Obecní úřad Držovice, SNP 71/37, 796 07 Držovice

Č. j.: OÚ/481/2020
Vyřizuje: Zita Holbová
Tel. 582333398

V Držovicích dne: 20. 7. 2020

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc

Předložení odvolání ve věci stížnosti na vyřizování žádosti o informaci podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

V zákonem stanovené lhůtě v příloze **předkládáme** stížnost
proti naší odpovědi na žádost o poskytnutí informací, dle zákona č. 106/1999 Sb., ze dne 9. 6. 2020, č.
j.: OÚ/322/2020 - Ho, spolu s kompletním spisovým materiálem prvoinstančního orgánu v dané věci.

Zita Holbová
referent

Přílohy:

Žádost o poskytnutí informací dle zák. č. 106/1999 Sb.,
Sdělení na žádost o poskytnutí informací dle zák. č. 106/1999 Sb.,
Stížnost na postup obce Držovice
Rozhodnutí Č. j.: KUOK 70508/2020
Rozhodnutí obce Držovice
Odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informaci

Obecní úřad Držovice

Správní spis

Spis. zn.: 00/322/2020

Věc: Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.,

Obsah spisu

[illegible]

OBECNÍ ÚŘAD DRŽOVICE	
SPIS.ZN. ČJ: 00/445/2020	
DOŠLO 17. 07. 2020	HOD/MIN 420
POČET LISTŮ.....2	POČET PŘÍLOH.....0
SPIS.ZNAK.....80.1	SKART.ZNAK.....15

Krajský úřad Olomouckého kraje
prostřednictvím
Obec Držovice
Vážený pan starosta
Jaroslav Studený
datovou schránkou

Olomouc 16. července 2020

Odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informaci

A/ Rekapitulace

Dne 24. května 2020 jsem se obrátil na Obec Držovice, jako povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/99 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále jen „infozákon“) s žádostí o zaslání „auditu hospodaření Obce Držovice a právního stanoviska k tomuto auditu, jak je zmíněno v zápise z 9. jednání zastupitelstva Obce Držovice konaného dne 4. 5. 2020, bod 23) Diskuze.“

Žádost byla vyřízena sdělením správního orgánu ze dne 9. června 2020 č. j. OÚ/322/2020-HO, které je nazvané „Sdělení na žádost o poskytnutí informací dle z. č. 106/1999 Sb. ze dne 24. 5. 2020“. Tímto mi povinný subjekt sdělil, že mé žádosti není možné vyhovět, neboť „v současné době probíhá řízení, jehož podkladem jsou skutečnosti uvedené v tomto auditu a vzhledem k tomu, kdyby byly informace poskytnuty 3. osobám, mohlo by dojít k maření daného řízení“. Povinný subjekt přitom odkázal na § 11 odst. 1 písm. a), § 11 odst. 3, § 11 odst. 4 písm. a) infozákona.

Toto rozhodnutí bylo následně Krajským úřadem Olomouckého kraje v odvolacím řízení na základě mého odvolání z 11. 6. 2020 zrušeno a věc byla vrácena povinnému subjektu k novému projednání.

V něm povinný subjekt rozhodl rozhodnutím datovaným k 14. 7. 2020. V něm uvedl, že dne 1. 7. 2020 podal k Okresnímu státnímu zastupitelství trestní oznámení na neznámého pachatele, přičemž požadovaný audit je jedním z důkazů přiložených k tomuto trestnímu oznámení a skutečnosti v něm uvedené budou předmětem prověřování OČTŘ. Podle povinného subjektu by poskytnutí auditu mohlo zmařit samotné trestní řízení, a proto žádost odmítá podle § 11 odst. 4 písm. a) infozákona.

B/ Odvolací argumentace

§ 11 odst. 4 písm. a) infozákona stanoví, že „povinné subjekty dále neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces“.

Oproti předchozímu rozhodnutí povinného subjektu již tento uvádí konkrétní trestní řízení, nicméně neuvádí žádnou konkrétní okolnost, proč by poskytnutím informace mělo dojít k jeho zmaření, jak v odůvodnění rozhodnutí tvrdí. Pokud povinný subjekt existenci těchto okolností ani netvrdí, jen stěží je mohl v rámci principu proporcionality poměřovat se zájmem stojícím na opačné straně: právem na informace stanoveným v čl. 17 odst. 1 Listiny a principem transparentnosti veřejné správy. Absence těchto konkrétních okolností činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Samotná skutečnost, že se požadovaná informace nachází v trestním spise, nemůže bez dalšího vést k paušálnímu odmítnutí žádosti o informace. Kromě podmínky probíhajícího trestního řízení musí být splněna též podmínka způsobilosti zmaření účelu trestního řízení.

Ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) infozákona nadto míří především na orgány činné v trestním řízení, kterým povinný subjekt není, a přitom dokument má ve své dispozici; ke zmaření účelu trestního řízení může dojít stěží v případě poskytnutí dokumentu, kterými už disponuje nemalá skupina osob včetně politického vedení Obce Držovice, a který ostatně měl být dle předchozího tvrzení starosty povinného subjektu k dispozici všem občanům k nahlédnutí.

Nelze přehlédnout, že zatímco má žádost byla povinnému subjektu podána dne 24. 5. 2020, k podání trestního oznámení došlo dle tvrzení povinného subjektu až 1. 7. 2020, tzn. po zrušení předchozího odmítavého rozhodnutí odvolacím správním orgánem. Podání trestního oznámení je tak ryze účelovým postupem, kterým se povinný subjekt pokusil získat zákonný důvod, proč informaci neposkytnout. Tato do očí bijící účelovost postupu povinného subjektu nemůže být chráněna.

C/ Návrh na další postup

S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby Krajský úřad Olomouckého kraje, jako příslušný nadřízený správní orgán, zrušil napadené rozhodnutí, a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání současně s tím, že přikáže povinnému subjektu požadovanou informaci poskytnout (§ 16 odst. 4 infozákona).

Vydání tzv. informačního příkazu považuji současně za jediný efektivní způsob řešení ze strany odvolacího správního orgánu, a to i v případě, že by mu povinný subjekt opět neposkytl kompletní spisový materiál včetně požadované informace, když postup povinného subjektu je veden účelovou a obstrukční snahou za každou cenu požadovanou informaci nevydat.

Obec Držovice, ul. SNP 71/37, 796 07 Držovice

Datum: 14. 7. 2020

Tel. 582 333 398

IČ: 75082144

e-mail: obec@drzovice.cz

Č. j.: OÚ/466/2020

ROZHODNUTÍ

Obec Držovice rozhodla takto:

Podle § 15 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „SPI“), se žádost [redacted], ze dne 24. 5. 2020 o poskytnutí informací dle § 11 odst. 4) písm. a) zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

ODMÍTÁ.

Odůvodnění:

Dne 24. 5. 2020 byl příslušnému správnímu orgánu – Obec Držovice doručena žádost [redacted] o zaslání „auditu hospodaření Obce Držovice a právního stanoviska k tomuto auditu dle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Dne 1. 7. 2020 Obec Držovice podala trestní oznámení na neznámého pachatele k Okresnímu státnímu zastupitelství v Prostějově, které je zaevidováno pod Sp. zn. ZN 4116/2020. Dotčený forenzní audit ze dne 27. 8. 2018, je jedním z důkazů přiložených k tomuto trestnímu oznámení, kdy skutečnosti uvedené v tomto auditu budou předmětem prověřování OČTŘ.

Na základě těchto skutečností se domníváme, že poskytnutí tohoto auditu 3. osobám by mohlo zmařit samotné trestní řízení či jiné řízení zahájené v souvislosti se skutečnostmi uvedenými v tomto auditu a proto správní orgán svým rozhodnutím odmítl žádost ze dne 13. 3. 2020 ze zákonného důvodu uvedeného v § 11 odst. 4) písm. a) zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Z tohoto důvodu bylo správním orgánem rozhodnuto o odmítnutí žádosti žadatele dle § 15 odst. 1 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze podle § 16 odst. 1 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému úřadu v Olomouci prostřednictvím Obecního úřadu v Držovicích.

OBEC DRŽOVICE
PSČ 796 07
okr. Prostějov

-1-

Jaroslav Studený
Starosta obce Držovice

10

Olomoucký kraj
Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp.zn.: KÚOK/66213/2020
č.j. KUOK 70508/2020
počet stran/listů/příloh: 8/4/0

V Olomouci dne 25. 6. 2020

Oprávněná úřední osoba pro vyřizování: Mgr. Šárka Calábková
Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Šárka Calábková

OBCENÍ ÚŘAD DRŽOVICE	
SPIS.ZN. ČJ: 06/622/2020	HOD/MIN 12 30
POŠLO 25. 06. 2020	
POČET LISTŮ 4	POČET PŘÍLOH 1
SPIS.ZNAK 51.1	SKART.ZNAK 110

Rozhodnutí

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor majetkový, právní a správních činností (dále jen „odvolací orgán“ nebo „nadřízený orgán“) příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolán

jen „odvolatel“ nebo „žadatel“, ze dne 11. 6. 2020, které bylo odvolacímu orgánu předloženo dne 12. 6. 2020 a které směřuje proti rozhodnutí obce Držovice vydanému na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo „InfZ“), takto:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se **rozhodnutí** obce Držovice jako povinného subjektu č.j. OÚ/322/2020-HO ze dne 9. 6. 2020 **zrušuje a věc se vrací** tomuto povinnému subjektu k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í

Odvolací orgán obdržel dne 12. 6. 2020 od obce Držovice (dále jen „povinný subjekt“) odvolání odvolatele směřující proti rozhodnutí tohoto povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, a to spolu se spisovým materiálem týkajícím se dané věci.

Ze spisového materiálu vyplývá, že se odvolatel svým podáním ze dne 24. 5. 2020, doručeným povinnému subjektu dne 25. 5. 2020 a zaevidovaným pod č.j. OÚ/322/2020-HO, obrátil na povinný subjekt se žádostí podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v níž požadoval, cituji: „zaslání auditu hospodaření Obce Držovice a právního stanoviska k tomuto auditu, jak je zmíněno v zápise z 9. jednání zastupitelstva Obce Držovice konaného dne 4. 5. 2020, bod 23) Diskuze.“

Povinný subjekt následně zaslal odvolateli dopis datovaný ke dni 9. 6. 2020 a označený jako „Sdělení na žádost o poskytnutí informací dle z.č. 106/1999 Sb. ze dne 24. 5. 2020“.

Na tento dopis reagoval odvolatel podáním ze dne 11. 6. 2020 označeným jako

„Odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informaci in eventum stížnost na postup při vyřizování žádosti o informaci“, které bylo povinnému subjektu téhož dne doručeno.

Dne 12. 6. 2020 předložil povinný subjekt uvedený opravný prostředek žadatele spolu se spisovým materiálem odvolacímu orgánu k rozhodnutí.

Po prostudování spisového materiálu a posouzení právně relevantních skutečností dospěl nadřízený orgán k následujícím zjištěním a závěrům.

V první řadě se odvolací orgán zabýval vyhodnocením právní povahy úkonu povinného subjektu ze dne 9. 6. 2020 označeného jako „Sdělení na žádost o poskytnutí informací dle z.č. 106/1999 Sb. ze dne 24. 5. 2020“. Povinný subjekt v tomto úkonu mimo jiné uvedl, cit.: „na Vaši žádost o poskytnutí informací ze dne 24. 5. 2020, která byla Obci Držovice doručena dne 25.5.2020, Vám sděluji, že v současné době probíhá řízení, jehož podkladem jsou skutečnosti uvedené v tomto auditu a vzhledem k tomu, kdyby byly informace poskytnuty 3. osobám, mohlo by dojít k maření daného řízení. Z tohoto důvodu není možné Vaši žádosti na informace vyhovět v souvislosti s těmito ust. § 11 odst. 1 písm. a), § 11 odst. 3, § 11 odst. 4 písm. a) z.č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.“ Z uvedené citace zjevně vyplývá, že povinný subjekt požadované informace neposkytuje, přičemž současně uvádí důvod takového postupu.

Ve světle závěrů, ke kterým došel Nejvyšší správní soud v rozsudcích sp. zn.: 9 As 76/2007, 4 Ans 3/2009 či 2 Ans 2/2012, je na úkon povinného subjektu ze dne 25. 3. 2020 třeba nahlížet jako na rozhodnutí v materiálním smyslu, ačkoliv předmětný dokument není jako „rozhodnutí“ výslovně označen. Důvodem pro tento závěr je skutečnost, že tímto aktem správního orgánu došlo k zásahu do veřejných subjektivních práv odvolatele, neboť oním „rozhodnutím“ byly odvolateli fakticky odepřeny informace, jejichž poskytnutí se tento domáhal (viz dále). Ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „s. ř. s.“) označuje za „rozhodnutí“ takový úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce. Rozhodnutím ve smyslu této legislativní zkratky tak není jakýkoliv úkon správního orgánu, byť vydávaný ve správním řízení či formálně označený jako rozhodnutí správního orgánu, ale pouze takový úkon správního orgánu, který zasahuje do práv nebo povinností odvolatele tím, že jeho práva nebo povinnosti zakládá, mění, ruší nebo je závazně určuje. Jak je ze shora uvedeného patrné, rozhodnutí je fakticky vymezeno materiálními znaky.

Je proto nepodstatné, zda je úkon správního orgánu jako rozhodnutí výslovně označen a zda má zákonem předepsanou formu či nikoliv. S přihlédnutím k výše uvedenému je vždy nezbytné zkoumat postup správního orgánu a povahu úkonů, které tento v řízení učinil. Proto je-li proveden úkon, který je svou podstatou podřaditelný pod ustanovení § 65 s. ř. s., tj. jestliže tímto úkonem bylo zasaženo do práv odvolatele tak, že jsou zakládána, měněna, rušena či závazně určena, je na místě tento úkon bez dalšího kvalifikovat jako rozhodnutí ve smyslu legislativní zkratky zavedené ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. Řádným opravným prostředkem, kterým se lze proti rozhodnutí bránit, je pak nejen v právní teorii, ale i praxi včasné a přípustné odvolání. Konkrétně v zákoně o svobodném přístupu k informacím (§ 16) je výslovně uvedeno, že proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání, které povinný subjekt předkládá spolu se spisovým materiálem nadřízenému, resp. odvolacímu orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání.

V daném případě i sám žadatel označil opravný prostředek (své podání ze dne 11. 6. 2020), kterým se bránil proti způsobu vyřízení jeho žádosti o informace, tj. proti úkonu povinného subjektu ze dne 9. 6. 2020, jako odvolání. Odvolatel vyhodnotil předmětné sdělení povinného subjektu ze dne 9. 6. 2020 jako rozhodnutí v materiálním smyslu a uvádí několik námitek jak proti jeho formě, tak proti důvodům pro neposkytnutí informace uvedeným ve sdělení ze strany povinného subjektu. Samotný obsah úkonu povinného subjektu ze dne 9. 6. 2020 vyhodnotil žadatel de facto správně, což se odrazilo i v označení a obsahu jeho opravného prostředku ze dne 11. 6. 2020

Předmětné odvolání žadatele je datováno ke dni 11. 6. 2020 a bylo povinnému subjektu doručeno dle údajů na podacím razítku obce téhož dne. Žadatel tedy podal předmětný opravný prostředek ve lhůtě pro podání odvolání podle § 16 InfZ ve spojení s § 83 odst. 1 správního řádu, a to k příslušnému orgánu.

Vzhledem k výše uvedenému tedy odvolací orgán vyhodnotil úkon povinného subjektu ze dne 9. 6. 2020 označený názvem „*Sdělení na žádost o poskytnutí informací dle z.č. 106/1999 Sb. ze dne 24. 5. 2020*“ jako rozhodnutí v materiálním smyslu, přičemž dále odvolací orgán dospěl k závěru, že tímto aktem povinný subjekt odmítl předmětnou žádost o informace v celé její šíři. Úkon žadatele ze dne 11. 6. 2020 byl pak vyhodnocen jako řádně a včas podané odvolání, které napadá uvedené rozhodnutí povinného subjektu ze dne 9. 6. 2020 v celém jeho rozsahu. K oběma jmenovaným úkonům odvolací orgán v rámci tohoto rozhodnutí o odvolání pak tedy dále přistupuje jako k rozhodnutí o odmítnutí žádosti a odvolání podanému proti tomuto rozhodnutí.

Ve věci přezkoumání samotného rozhodnutí o odmítnutí požadovaných informací ze strany odvolacího orgánu je pak zcela zásadní v tomto případě otázka úplnosti spisového materiálu, který byl odvolacímu orgánu spolu s předmětným odvoláním postoupen. Zasláný spisový materiál neobsahuje především informace, které byly danou žádostí požadovány a které byly předmětným rozhodnutím ze strany povinného subjektu odmítnuty (tj. samotný forenzní audit ani právní stanovisko k němu). Spisový materiál neobsahuje ani žádné jiné dokumenty či podklady, které by svědčily pro zvolený postup ohledně předmětné žádosti o informace, tj. pro její odmítnutí v celém rozsahu.

Vzhledem k výše popsané nedostatečnosti spisového materiálu je předmětné rozhodnutí o odmítnutí žádosti odvolatele o informace ze dne 9. 6. 2020 pro odvolací orgán nepřezkoumatelné. Závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí je přitom vždy spojen s nutností takové rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání, čemuž odpovídá i výrok tohoto rozhodnutí o odvolání.

V souvislosti s problematikou úplnosti spisového materiálu je pak dále nutno poukázat na skutečnost, že odvolacímu orgánu nebyly postoupeny ani příslušné podklady svědčící o odeslání a doručení jednotlivých písemností. V daném případě sice nejsou pochybnosti o tom, že se žadatel seznámil s rozhodnutím povinného subjektu ze dne 9. 6. 2020 a že písemnosti adresované povinnému subjektu mu byly ze strany odvolatele doručeny, avšak pro potřebu následného přezkumu v rámci odvolacího řízení je potřeba předložit odvolacímu orgánu i uvedené podklady o doručení a odeslání jako součást předkládaného spisového materiálu.

I když absence řádného spisového materiálu brání v posuzovaném případě zabývat se podstatou věci samé, s ohledem na zásadu procesní ekonomie a další postup povinného subjektu v dané věci se odvolací orgán alespoň částečně zabýval dalšími aspekty napadeného rozhodnutí a dospěl k následujícím závěrům.

Ve svém odvolání odvolatel napadenému rozhodnutí vytýká, že rozhodnutí nedostalo formálním požadavkům kladeným na správní rozhodnutí a není členěno na výrok, odůvodnění a poučení ve smyslu § 68 odst. 1 správního řádu. Není pochyb, že povinný subjekt své rozhodnutí formálně opravdu nerozčlenil na jednotlivé části. Odvolací orgán dospěl k závěru, že i přesto se objektivně jedná o vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti a musí úkon povinného subjektu proto takto hodnotit. Skutečnost, že nebylo rozhodnutí formálně členěno do jednotlivých označených částí, není dle názoru odvolacího orgánu vadou, která by vedla sama o sobě k nutnosti rozhodnutí zrušit. Z obsahu napadeného rozhodnutí je totiž zjevné, čeho chtěl povinný subjekt dosáhnout (tedy výrok o nevyhovění žádosti o informace) a rovněž tak i důvody (byť je odůvodnění velmi stručné).

Odvolatel napadenému rozhodnutí vytýká také absenci poučení, v čemž spatřuje zásadní vadu, kterou došlo k porušení jeho procesních práv účastníka správního řízení. Odvolací orgán musí přisvědčit této námitce odvolatele, když v rámci úkonu povinného subjektu ze dne 9. 6. 2020 označeného názvem „*Sdělení na žádost o poskytnutí informací dle z.č. 106/1999 Sb. ze dne 24. 5. 2020*“ (rozhodnutí v materiálním smyslu) poučení opravdu absentuje. Odvolací orgán však musí konstatovat, že absence poučení není takovou vadou rozhodnutí, aby vedla k jeho zrušení. Absence řádného poučení má vliv toliko na lhůtu pro podání odvolání. V případě podaného odvolání dospěl nadřízený orgán k závěru, že odvolání bylo podáno včas, a to zjevně ve lhůtě odpovídající lhůtě pro odvolání v případě, kdy se odvolateli dostalo řádného poučení, a tudíž není nutné se dále absencí poučení zabývat.

Dále odvolatel namítá nedostatečnost odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jak již bylo výše uvedeno, povinný subjekt v rámci svého úkonu ze dne 9. 6. 2020, který naplňuje znaky rozhodnutí o odmítnutí v materiálním smyslu, výslovně vyjádřil svou vůli požadované informace žadateli neposkytnout (jak „audit hospodaření obce Držovice“, tak i „právního stanoviska k tomuto auditu“), přičemž tento postup odůvodnil takto: „*na Vaši žádost o poskytnutí informací ze dne 24. 5. 2020, která byla Obci Držovice doručena dne 25.5.2020, Vám sděluji, že v současné době probíhá řízení, jehož podkladem jsou skutečnosti uvedené v tomto auditu a vzhledem k tomu, kdyby byly informace poskytnuty 3. osobám, mohlo by dojít k maření daného řízení. Z tohoto důvodu není možné Vaši žádosti na informace vyhovět v souvislosti s těmito ust. § 11 odst. 1 písm. a), § 11 odst. 3, § 11 odst. 4 písm. a) z.č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.*“

Odvolatel považuje uvedené odůvodnění za „určitý náznak odůvodnění“ a konstatuje, že, cit.: „*...pokud má odůvodnění správního rozhodnutí obsahovat skutečné a právní úvahy, kterými se správní orgán při svém rozhodování řídil (srov. § 68 odst. 3 správního řádu), tak k naplnění tohoto účelu jistě nedostačuje pouze uvést několik ustanovení zákona, aniž by bylo zdůvodněno, jak souvisí s projednávaným případem.*“ Odvolacímu orgán musí této námitce odvolatele přisvědčit. Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí nedostál požadavkům správního řádu na obsah odůvodnění rozhodnutí. Základní obsahovou náležitostí odůvodnění rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu je uvedení důvodů výroku rozhodnutí, podkladů pro jeho vydání, úvah, kterými se správní orgán řídil při hodnocení těchto podkladů a při výkladu právních předpisů. Při přezkoumávání každého rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace pak musí odvolací orgán přezkoumávat především oprávněnost odepření poskytnutí požadované informace, tj. naplnění zákonných důvodů pro neposkytnutí informace, případně důvodů faktických, čímž je třeba rozumět zejména neexistenci požadované

informace. Odmítá-li povinný subjekt žádost o informace z nějakého zákonného důvodu, musí se v rámci odůvodnění rozhodnutí vždy vypořádat s tím, zda jsou ve vazbě na konkrétní odmítanou informaci skutečně naplněny všechny znaky (podmínky) takového zákonného důvodu. Nepostačuje tedy pouhé uvedení číselného označení použitých ustanovení zákona, ani jejich případná citace. Úkolem povinného subjektu je v odůvodnění odmítavého rozhodnutí podrobněji rozvést, co konkrétně jej vedlo k závěru, že poskytnutí požadované informace je nutno odmítnout. Tomuto svému úkolu povinný subjekt řádně nedostál, když pouze uvedl číselné označení ustanovení zákona obsahující zákonné důvody neposkytnutí informace. Na této skutečnosti nic nemění ani fakt, že povinný subjekt zmínil souvislost ustanovení zákona s konstatováním o probíhajícím řízení a jeho maření v důsledku sdělení poskytnutí informace třetím osobám. Konstatování o probíhajícím řízení je velmi obecné (nekonkrétní), není zřejmé, o jaké řízení se jedná a jak konkrétně by poskytnutím požadované informace mohlo být mařeno. V předloženém spisovém materiálu rovněž není tvrzení o probíhajícím řízení jakkoli doloženo. Odvolacímu orgánu také není jasná vazba tvrzení o probíhajícím řízení a jeho maření k povinným subjektem uváděným zákonným důvodům odmítnutí žádosti. Vzhledem k vymezení použitých zákonných důvodů odmítnutí žádosti by jistá vazba mohla teoreticky existovat snad jen k zákonnému důvodu uvedenému v § 11 odst. 4 písm. a) InfZ, nicméně povinný subjekt uvádí souvislost i s dalšími důvody odmítnutí žádosti. Odůvodnění v napadeném rozhodnutí tak odvolací orgán pokládá také za zmatečné.

Odvolací orgán dále upozorňuje povinný subjekt, že při aplikaci jakéhokoli důvodu pro odmítnutí žádosti o informace musí povinný subjekt vždy respektovat rovněž obecný princip práva na informace, který spočívá v poskytování maximálního rozsahu požadovaných informací s vyloučením pouze těch informací (nebo jejich částí), jejichž ochrana je nezbytná. Uvedené pravidlo má svůj odraz v § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím, který upravuje tzv. princip selekce. Povinný subjekt musí vždy přezkoumat celou požadovanou informaci a z poskytnutí informace může vyloučit pak jen ty části informace, u nichž shledal zákonný důvod pro jejich ochranu. Není možné obecně aplikovat zákonný důvod pro odmítnutí informace i na části požadované informace, jejichž poskytnutí ve skutečnosti žádný zákonný důvod nebrání. Z odůvodnění odmítavého rozhodnutí by mělo být patrné, že úvahy povinného subjektu zahrnuly i vyhodnocení možnosti poskytnutí pouze části požadované informace. V napadeném rozhodnutí však není taková úvaha vůbec zachycena.

Pokud jde o aplikovatelnost jednotlivých zákonných důvodů odmítnutí žádosti uvedených v napadeném rozhodnutí, tj. § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, § 11 odst. 3 InfZ a § 11 odst. 4 písm. a) InfZ, musí odvolací orgán podotknout následující.

Podle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu. Aby bylo možné toto ustanovení v praxi aplikovat, je nutné, aby informace měla výlučně vnitřní povahu, tzn. pokud se informace týká činnosti povinného subjektu navenek, nelze ji považovat za informaci ryze vnitřní povahy podle uvedeného ustanovení. Dále musí být kumulativně splněna podmínka, že poskytnutí informace by mohlo ohrozit veřejný zájem (např. poskytnutí interních pravidel pro ostrahu budovy úřadu by mohlo ohrozit majetek povinného subjektu). Odvolací orgán sice nemá k dispozici samotný audit hospodaření obce (ani druhou požadovanou informaci, tj. právní stanovisko, které by ovšem dle obsahu zápisu z 9. jednání zastupitelstva obce Držovice konaného dne 4. 5. 2020, bod 23, mělo být součástí auditu, a platí o něm tedy patrně totéž co o auditu) a může tedy o jeho obsahu jen spekulovat, avšak i přesto

se domnívá, že součástí požadovaného auditu jsou i pasáže, které se týkají právě oblasti směřující převážně navenek povinného subjektu.

K zákonnému důvodu odmítnutí žádosti vymezenému v ustanovení § 11 odst. 3 InfZ je nutno obecně uvést, že toto znemožňuje povinným subjektům poskytovat informace získané od třetích osob při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti, prováděné na základě zvláštních právních předpisů, podle nichž se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím; poskytnout je možno pouze ty informace, které při plnění zmíněných úkolů kontrolního či dohledového charakteru vznikly vlastní činností povinných subjektů.

Za kontrolní, dozorovou, dohledovou nebo obdobnou činnost lze v obecné rovině považovat takovou činnost, kterou povinný subjekt vykonává v rámci svého vrchnostenského postavení a jejímž smyslem je posuzovat soulad jednání osob, podrobených této působnosti, s právními předpisy regulujícími danou oblast a vyvozovat z těchto zjištění autoritativní závěry. Ustanovení § 11 odst. 3 InfZ lze tedy aplikovat na případy, kdy jsou na povinném subjektu poptávány informace, které získal od 3. osob v rámci své kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti. Pro ilustraci lze jako příklad uvést kontrolní postupy prováděné v režimu zákona o finanční kontrole, s výjimkou kontroly prováděné u jiného povinného subjektu ve smyslu § 2 InfZ. (viz Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 527 a násl.). Odvolací orgán na základě jemu dostupného spisového materiálu dovozuje, že v přezkoumávaném případě povinný subjekt nestojí v pozici kontrolujícího či dozorujícího orgánu ve výše popsáném smyslu.

Zákonný důvod vymezený v ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) InfZ se vztahuje výlučně k trestnímu řízení. Povinný subjekt však hovoří pouze o „řízení“. Není tedy zřejmé, o jaký druh řízení se má jednat, a zda by hypoteticky mohlo dojít k aplikaci tohoto zákonného důvodu.

Nadřízený orgán upozorňuje dále povinný subjekt, že dospěje-li tento k závěru, že je dán nějaký zákonný důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, měl by současně v odůvodnění svého rozhodnutí provést tzv. test veřejného zájmu (neboli též test proporcionality). Povinnost jeho provádění v případech, kdy povinný subjekt aplikuje konkrétní důvod pro neposkytnutí informace, přitom potvrzuje poměrně četná judikatura Nejvyššího správního soudu a taktéž Ústavního soudu. Z těch nejzásadnějších aktuálních rozhodnutí lze zmínit např. rozsudek NSS ze dne 13. 8. 2014 čj. 1 As 78/2014-41, který k problematice uvádí cit.: „K ústavním limitům omezení práva na informace jsou však povinny přihlížet rovněž správní orgány a obecné soudy při konkrétní aplikaci a interpretaci zákona, tj. při zvažování výluk obsažených v zákoně o svobodném přístupu k informacím je nutno prioritně usilovat o nalezení jejich ústavně konformního výkladu. Teprve v případě nemožnosti takového výkladu by byl obecný soud povinen postupovat podle čl. 95 odst. 2 Ústavy. Před použitím určité zákonné výluky z povinnosti poskytovat informace je tak třeba v zásadě vždy provést tzv. test veřejného zájmu, tj. zvážit, zda v konkrétním případě nepřevažuje veřejný zájem na jejich poskytnutí nad jinou konkurující hodnotou, ať již jde o základní práva druhých osob, či některý z výše zmíněných veřejných statků (viz Furek, A., Rothanzl, L. Zákon o svobodném přístupu k informacím a předpisy související. Praha: Linde, 2012, s. 310–314, 506–512).“ Podstatou testu veřejného zájmu je úvaha povinného subjektu, zda zákonná ochrana stanovená požadovaným údajům je skutečně proporcionální z hlediska nezbytného omezení práva na přístup

k informacím, tedy jinými slovy řečeno, zda i přes zákonný důvod ochrany určitých informací nepřeváží v konkrétním případě veřejný zájem na jejich zpřístupnění. Ať je již tato úvaha provedena ve prospěch toho či onoho práva, je nutno ji v odůvodnění odmítavého rozhodnutí zmínit, neboť je podmínkou pro přezkoumatelnost postupu povinného subjektu ze strany odvolacího orgánu. Při provádění vlastního testu proporcionality může povinný subjekt postupovat podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3208/16 ze dne 21. 3. 2017, v němž Ústavní soud k provádění tohoto testu (poměrování konkurujících si práv) konstatuje (cit.): „Ze strany správních orgánů postačí elementární a bezformální úvaha, splňující pouze požadavky srozumitelnosti a přezkoumatelnosti;... soudy jsou k tomu vybaveny podstatně lépe, mj. běžně pracují s testem proporcionality.“ V nyní přezkoumávaném rozhodnutí povinného subjektu test proporcionality zcela absentuje, což představuje další zásadní vadu rozhodnutí. Neprovedení testu proporcionality v odmítavém rozhodnutí brání řádnému přezkumu rozhodnutí a je tak důvodem pro zrušení takového rozhodnutí odvolacím orgánem.

Vzhledem k výše uvedenému odvolací orgán konstatuje, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné rovněž vzhledem k nedostatečnosti jeho odůvodnění a nenaplnuje tak v tomto směru požadavky kladené na ně zákonem. Odvolací orgán by byl nucen napadené rozhodnutí zrušit i v případě, že by požadované informace měl v rámci odvolacího řízení k dispozici.

Kromě výše uvedených zjištění považuje odvolací orgán za nutné poukázat také na skutečnost, že z žádné části spisového materiálu není patrné, že by se povinný subjekt v posuzovaném případě zabýval existencí tzv. dotčených osob. Podle § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se na postup povinného subjektu podle zákona o svobodném přístupu k informacím použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů. Mezi základní zásady patří i zásada vymezená v § 4 odst. 3 správního řádu, cit.: „Správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu.“ Jak plyne z judikatury správních soudů (např. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2014 sp. zn. 1 As 189/2014), při každém vyřizování žádosti o informace by měl povinný subjekt vyrozumět dotčené osoby o podané žádosti a případně i uvažovaném způsobu jejího vyřízení. Současně by měl umožnit dotčeným osobám se k věci vyjádřit, aby jim dal možnost hájit jejich práva (srov. § 4 odst. 4 správního řádu). Odvolací orgán podotýká, že případné negativní vyjádření dotčené osoby k poskytnutí informace by neměl povinný subjekt automaticky považovat za důvod pro odmítnutí žádosti o informace. Důvodem pro odmítnutí žádosti jsou pouze zákonem vymezené důvody (a případně rovněž i faktické důvody, typicky neexistence informace). V případě vydání odmítavého rozhodnutí pak musí povinný subjekt dotčeným osobám takovéto rozhodnutí oznámit, přičemž tyto osoby se „v tomto okamžiku“ stávají účastníky řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu. Jak již bylo výše uvedeno, z předloženého spisového materiálu nevyplývá, že by se povinný subjekt zabýval existencí dotčených osob. Při novém vyřizování předmětné části žádosti odvolatele se tedy musí povinný subjekt danou otázkou zabývat (tj. zkoumat existenci dotčené osoby/osob a s příp. dotčenou osobou/osobami jednat výše uvedeným způsobem). Z jiné úřední činnosti je odvolacímu orgánu známo, že audit hospodaření byl zpracován subjektem odlišným od povinného subjektu a minimálně tak existuje jedna dotčená osoba (odvolací orgán podotýká, že zpracovatele auditu identifikoval a jedná s ní jako účastníkem odvolacího řízení).

Odvolací orgán závěrem konstatuje, že se v souladu s § 16 odst. 4 InfZ (ve znění účinném od 1. 1. 2020) zabýval tím, zda lze v posuzovaném případě vydat tzv.

informační příkaz, tj. vykonatelným rozhodnutím přikázat povinnému subjektu poskytnutí požadovaných informací odvolateli, přičemž dospěl k závěru, že toto nelze. Podmínkou pro vydání informačního příkazu je totiž skutečnost, že odvolací orgán má k dispozici příslušné informace, o něž se vede řízení. Tato podmínka však v posuzovaném případě není splněna. Vydání informačního příkazu brání rovněž skutečnost, že na svých právech byly zjevně zkráceny dotčené osoby.

Závěrem odvolací orgán musí konstatovat, že zvolený postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace je v kontextu s veřejně dostupnými dokumenty publikovanými na webových stránkách obce obtížně pochopitelný. Z publikovaných údajů o dříve poskytnutých informacích (rok 2019) jasně vyplývá, že povinný subjekt již dříve obdržel žádost o poskytnutí výsledků auditu a kopie auditu, tuto žádost neodmítl a sdělil, že výsledky auditu jsou k dispozici k nahlédnutí na obecním úřadě a kopii nelze udělat z důvodu rozsahu dokumentu. Z prohlášení starosty obce vyjádřených na jednání zastupitelstva obce a zachycených v zápisech z jednání zastupitelstva (naposledy zápis z 9. jednání zastupitelstva Obce Držovice konaného dne 4. 5. 2020, bod 23) Diskuze) vyplývá, že audit je dostupný k nahlédnutí na obecním úřadě. Povinný subjekt tedy přístup k auditu zcela nelogicky současně veřejnosti umožňuje a současně vůči odvolateli odmítá (při srovnání data podání žádosti a termínu 9. jednání zastupitelstva obce jde o časové rozmezí třech týdnů). Ze spisového materiálu nevyplývá, že by došlo k změně okolností, která by nutila povinný subjekt k odlišnému přístupu. Rozdílný přístup povinného subjektu nutně zpochybňuje kroky povinného subjektu při vyřizování odvolatelské žádosti o informace.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 věta první správního řádu).

Mgr. Šárka Calábková
vedoucí oddělení legislativy a dozoru

Rozdělovník:

1. [redacted]
2. WĀRIDO Audit s.r.o., IČ 268 44 257, Na Prádle 3389/8a, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava – účastník podle § 27 odst. 2 správního řádu
3. povinný subjekt
4. spis

Obecní úřad Držovice, SNP 71/37, 796 07 Držovice

Č. j.: OÚ/378/2020

V Držovicích dne: 12. 6. 2020

Vyřizuje: Zita Holbová

Tel. 582333398

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc

Předložení odvolání ve věci stížnosti na vyřizování žádosti o informaci podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

V zákonem stanovené lhůtě v příloze **předkládáme** stížnost
proti naší odpovědi na žádost o poskytnutí informací, dle zákona č. 106/1999 Sb., ze dne 9. 6. 2020, č.
j.: OÚ/322/2020 - Ho, spolu s kompletním spisovým materiálem prvoinstančního orgánu v dané věci.

Zita Holbová
referent

Přílohy:

Žádost o poskytnutí informací dle zák. č. 106/1999 Sb.,
Sdělení na žádost o poskytnutí informací dle zák. č. 106/1999 Sb.,
Stížnost na postup obce Držovice

Krajský úřad Olomouckého kraje
prostřednictvím
Obec Držovice
Vážený pan starosta
Jaroslav Studený
datovou schránkou

OBE CNÍ ÚŘAD DRŽOVICE	
SPIS.ZN. ČJ:	001/362/2020 - Cal
DOŠLO 11. 06. 2020	HOD/MIN
POČET LSTŮ	POČET PŘÍLOH
SPIS.ZNAK	SKART.ZNAK

Olomouc 11. června 2020

Odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informaci

in eventum stížnost na postup při vyřizování žádosti o informaci

A/ Rekapitulace

Dne 24. května 2020 jsem se obrátil na Obec Držovice, jako povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/99 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále jen „infozákon“) s žádostí o zaslání „auditu hospodaření Obce Držovice a právního stanoviska k tomuto auditu, jak je zmíněno v zápise z 9. jednání zastupitelstva Obce Držovice konaného dne 4. 5. 2020, bod 23) Diskuze.“

Žádost byla vyřízena sdělením správního orgánu ze dne 9. června 2020 č. j. OÚ/322/2020-HO, které je nazvané „Sdělení na žádost o poskytnutí informací dle z. č. 106/1999 Sb. ze dne 24. 5. 2020“. Tímto mi povinný subjekt sděluje, že mé žádosti není možné vyhovět, neboť „v současné době probíhá řízení, jehož podkladem jsou skutečnosti uvedené v tomto auditu a vzhledem k tomu, kdyby byly informace poskytnuty 3. osobám, mohlo by dojít k maření daného řízení“. Povinný subjekt přitom odkazuje na § 11 odst. 1 písm. a), § 11 odst. 3, § 11 odst. 4 písm. a) infozákona.

B/ K povaze napadeného aktu

Předně je třeba uvést, že dané Sdělení považuji s ohledem na jeho skutečnou (materiální) povahu za rozhodnutí podle § 15 infozákona, a proto proti němu podávám odvolání postupem dle § 16 infozákona. Pokud by správní orgán dospěl k závěru, že tento správní akt nemá povahu rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nechť mé podání vyhodnotí s ohledem na jeho obsah jako stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a infozákona, neboť by byl dán důvod dle § 16a odst. 1 písm. b) (po uplynutí lhůty nedošlo k poskytnutí informace, předložení konečné licenční nabídky, ani nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti). K tomuto postupu srov. § 37 odst. 1 správního řádu (princip přednosti obsahu před formou).

C/ Obecné námitky

Napadené rozhodnutí nedostalo formálním požadavkům kladeným na správní rozhodnutí. Není členěno na výrok, odůvodnění a poučení o opravném prostředku (§ 68 odst. 1 správního řádu), přičemž zejména vada spočívající v absenci tohoto poučení je vadou zásadní, kterou došlo k porušení mých procesních práv jako účastníka správního řízení. Část rozhodnutí, která představuje určitý náznak odůvodnění, je pak zcela nedostatečná, neboť pokud má odůvodnění správního rozhodnutí obsahovat skutkové a právní úvahy, kterými se správní orgán při svém rozhodování řídil (srov. § 68 odst. 3 správního řádu), tak k naplnění tohoto účelu jistě nedostačuje pouze uvést několik ustanovení zákona, aniž by bylo zdůvodněno, jak souvisí s projednávaným případem. Takový postup je o to absurdnější, když si jednotlivé zákonné důvody pro odmítnutí žádosti vzájemně odporují. Napadené rozhodnutí tedy s ohledem na výše uvedené trpí vadou nepřezkoumatelnosti.

D/ K právní argumentaci povinného subjektu

§ 11 odst. 1 písm. a) infozákona se týká omezení poskytnutí informace, pokud „*se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu*“. Audit hospodaření veřejných finančních prostředků a jeho právní analýza zcela jistě není ani vnitřním pokynem nebo personálním předpisem povinného subjektu. Jen stěží se lze domnívat (a ostatně ani povinný subjekt to netvrdí), že by z tohoto auditu vyplývala nějaká práva a povinnosti pro zaměstnance povinného subjektu, a jednalo by se tak o vnitřní pokyn či personální předpis. Vzhledem k tomu, že se o vnitřní pokyn ani personální předpis nejedná, pokládá odvolatel za zbytečné vést polemiku, zda by bylo možné dokument neposkytnout, pokud by tuto povahu měl (srov. s rozsudkem Městského soudu v Praze 10 A 251/2011-38 Sb. NSS č. 2824/2018).

Pokud jde o použití § 11 odst. 4 písm. a) infozákona („*povinné subjekty dále neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces*“), povinný subjekt ani netvrdí, že by nějaké trestní řízení probíhalo (hovoří pouze o „řízení“ obecně, může se jednat o řízení správní, kontrolní aj.), ani neuvádí konkrétní okolnosti, proč by mohlo poskytnutí požadované informace nějaké trestní řízení ohrozit. Toto ustanovení ostatně míří především na orgány činné v trestním řízení, kterým povinný subjekt není, a přitom dokument má ve své dispozici; ke zmaření účelu trestního řízení může dojít stěží v případě poskytnutí dokumentu, kterými už disponuje nemalá skupina osob včetně politického vedení Obce Držovice.

E/ Návrh na další postup

S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby Krajský úřad Olomouckého kraje, jako příslušný nadřízený správní orgán, zrušil napadené rozhodnutí, a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání současně s tím, že přikáže povinnému subjektu požadovanou informaci poskytnout (§ 16 odst. 4 infozákona).

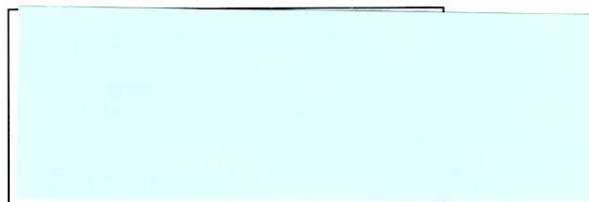

Obec Držovice, ul. SNP 71/37, 796 07 Držovice

Tel. 582 333 398

IČO: 75082144

e-mail: obec@drzovice.cz

Č.j.OÚ/322/2020-HO

Vyřizuje: Jaroslav Studený

Dne: 9. 6. 2020

Věc: Sdělení na žádost o poskytnutí informací dle z.č. 106/1999 Sb. ze dne 24.5.2020

Vážený pane magistře,
na Vaši žádost o poskytnutí informací ze dne 24.5.2020, která byla Obci Držovice doručena dne 25.5.2020, Vám sděluji, že v současné době probíhá řízení, jehož podkladem jsou skutečnosti uvedené v tomto auditu a vzhledem k tomu, kdyby byly informace poskytnuty 3. osobám, mohlo by dojít k maření daného řízení. Z tohoto důvodu není možné Vaši žádosti na informace vyhovět v souvislosti s těmito ust. § 11 odst. 1 písm. a), § 11 odst. 3, § 11 odst. 4 písm. a) z.č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

S úctou
Jaroslav Studený
Starosta obce Držovice

OBEC DRŽOVICE
PSČ 796 07
okr. Prostějov

OBECNÍ ÚŘAD DRŽOVICE
SPIS.ZN. ČJ: *001/322/2020-40 Alch*
DOŠLO 25. 05. 2020 HOD/MIN *9:00*
POČET LISTŮ *1* POČET PŘÍLOH *0*
SPIS.ZNAK *801* SKART.ZNAK *15*

Obec Držovice
Vážený pan starosta
Jaroslav Studený
datovou schránkou

Olomouc 24. května 2020

Žádost o informace

Vážený pane starosto,

dle zákona č. 106/99 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, tímto žádám o zaslání auditu hospodaření Obce Držovice a právního stanoviska k tomuto auditu, jak je zmíněno v zápise z 9. jednání zastupitelstva Obce Držovice konaného dne 4. 5. 2020, bod 23) Diskuze.

Za účelem naplnění podmínek infZ uvádím kromě adresy trvalého pobytu (v záhlaví) též své datum narození -

Požadované informace mi prosím zašlete datovou schránkou.

Předem děkuji za vyřízení žádosti a zůstávám s pozdravem